

Méxic, D.F. 24 d'octubre de 1963

Volguts Pere i Rosa:

Espero que esteu tots be al rebre aquesta carta i que ja us comenceu a preparar per l'hivern que s'acosta, encara que segons tinc entès, està fent-vos una tardor fantàstica. Al revés d'aquí que ens ha fet un mes de fred d'aquell tant recargolat. Desde mitjans de setembre, que hem posat la calefacció a casa, ja que d'altra manera ens gelavem: tot això degut a la sèrie d'huracans que hi ha hagut.

Tant l'Angel com jo us agraïm la carta de pesam per la mort de la iaia. El dia dels morts farà dos mesos.

Vull aclarir una cosa, més ben dit, vull rectificar una cosa de les que us vaig dir que deien aquí de vosaltres. Si mal no recordo, la majoria de tot lo que us vaig explicar, vaig dir que ho havia dit la cosina de la Ma. Teresa, i arribant aquí, a l'Orfeó, em vaig enterar que menys ~~los~~ que es relacionava amb el genoll del Raymon, ho havia fet correr el Jové i el Nadal. Com que aquells dies es parlava molt de vosaltres degut a que no hi havien notícies fresques, em vaig fer un taco amb lo que deien que havia dit un i l'altre i a l'hora de dir-vos-ho a vosaltres, ho vaig adjudicar a quí realment no ho havia dit. Tot lo que us vaig dir que s'havia dit, era cert, només que varen ésser els dos que us he dit i no la cosina de la Ma. Teresa. Ella només es va limitar a dir tot lo del genoll. (Oi que aquesta explicació que us he fet, sembla una mica un "trabalenguas"? Al menys a mí així m'ha semblat després de rellegir-la.

Pere, et felicitem per la nova feina que tens. Es pot dir que tens solucionat ja lo teu i això que relativament fa poc que estas a Catalunya. Això ens anima bastant a nosaltres, ja que com deuen saber, si no hi ha novetat, pensem venir per el març o abril a residir allí. Ja estem arreglant tot lo nostre per veure si per la primavera està. Ara és una bona època, ja que l'Angel aquest any m'acaba la preparatòria i la nena la secundària. De totes maneres, s'han inscrit per l'any que ve, ja que si passava alguna cosa i haviem de retraçar el viatge, al menys que ells no perdessin any.

Que l'Irene us ensenyi un retall de diari que parla del mural que ha fet el Benito a la Ciutat Universitària i que el va inaugurar el Rector.

Rosa, la reunió de comadres es un veritable fastig. Si no fos per la meua mare, ja no hi aniria. La "Nena", cada dos per tres, tren a relluir la seva tendre edat i ara, per carta, s'ha mig picat amb la seva germana i li ha dit que no digui més que ella te 65 anys, ja que no és veritat i que faci el favor de no tornar-se com el seu pare que

